

Jonathan Edwards – “Bărbații cu autoritate, și îndeosebi pastorii Evangheliei, sunt datori să recunoască lucrarea lui Dumnezeu.” [1]

Acest articol este scris pentru a arăta obligația pe care o avem cu toții de a recunoaște, a ne bucura și a promova lucrarea de trezire. Ne vom focaliza în special asupra responsabilității și datoriei pe care o au pastorii Evangheliei și bărbații cu autoritate înaintea lui Dumnezeu de a recunoaște și promova lucrarea lui Dumnezeu de *trezire spirituală*.

Dumnezeu așteaptă ca poporul Său să Îl recunoască în mod deschis într-o asemenea lucrare de *trezire spirituală*, fără nici o rezervă, să se închine înaintea Lui și să i Se alăture așa cum un rege așteaptă ca atunci când vine la tron, în special conducătorii națiunii să-și facă apariția și să-și însoțească suveranul cu felicitările potrivite, cu manifestări ale respectului și loialității (Ps. 2:6-7; 10-12) dar ziua aceasta este și o zi a mâniei asupra conducătorilor care se opun (Ps. 110).

Prinții din Sucot au suferit cea mai mare pedeapsă atunci când locuitorii cetății au refuzat să vină în ajutorul Domnului și a lui Ghedeon (Judecători 8:16).

Este special consemnat faptul că **oamenii de vază ai lui Israel** au fost chemați să asiste la aducerea chivotului lui Dumnezeu și să ajute la îndeplinirea acestei misiuni (1 Cronici 31:1; 15:25 și 2 Samuel 6). La fel s-a întâmplat și când chivotul a fost adus în Templu (1 Împărați 8:1-3 și 2 Cronici 5:2-4).

Conducătorii care își neglijează datoria într-o asemenea ocazie se expun mâniei lui Dumnezeu dar dacă Îl recunosc și vor lucra pentru promovare vor primi onoruri speciale și răsplătiri. Este consemnat că **prinții** l-au onorat pe Dumnezeu cu daruri princiare atunci când cortul întâlnirii a fost așezat și este notat în detaliu ce a oferit fiecare (Numeri 7) și câte onoruri a oferit Duhul lui Dumnezeu căpeteniilor care au venit în ajutor în bătălia cu Sisera (Judecători 5:9; 15).

În relatarea **reclădirii zidurilor Ierusalimului** se spune ce parte din lucrare a realizat fiecare conducător (Neemia 3:9-19) dar se spune despre cei care sunt blestemați pentru că nu au onorat lucrarea (Neemia 3:5).

Dumnezeu privește cu cea mai mare atenție la pastorii Evangheliei, așteptând ca ei să se ridice, să-L recunoască și să-L onoreze în această lucrare, și să facă tot ce le stă în puteri pentru încurajarea și promovarea ei; pentru că este treaba lor să fie împreună lucrători cu Hristos, ambasadori și instrumente în trezirea și convertirea păcătoșilor, în întărirea sfinților.

Atunci când cortul întâlnirii a fost ridicat și Dumnezeu a coborât să locuiască în el, preoții erau cei mai implicați (Levitic 8-9). La fel s-a întâmplat în timpul consacrării templului lui Solomon (1 Împărați 8; 2 Cronici 5-7). Leviții au fost cei mai implicați în aducerea chivotului pe muntele Sion (1 Cronici 15:2; 11-12).

Dacă pastorii se *îndoiesc* și sunt plini de bănuieli ei vor trezi băniala față de lucrarea despre care aud și această opinie îi va face pe oamenii care îi aud să fie bănuitori cu orice lucrare de felul acesta care ar putea să apară printre ei, ca fiind ceva înrudit cu epidemia care bântuie țara; acest lucru îi va face bănuitori față de orice religie vitală și îi va îndemna să vorbească împotriva ei și să descurajeze orice apariție a ei, lovind-o în cap încă de când răsare.

Un gest neînsemnat al unui pastor poate împiedica lucrarea lui Dumnezeu. Dacă suntem *tăcuți* sau nu spunem decât *prea puțin* despre această lucrare în rugăciunile noastre publice și în predici, sau avem grijă să *evităm* să vorbim despre ea în conversațiile noastre, poporul va crede că noi, călăuzele spre care privește pentru instruire spirituală, avem suspiciuni și consecințele vor fi pe măsură.

Dacă stăm cu adevărat în calea lucrării lui Dumnezeu și împiedicăm și pe alții de acete beneficii cum putem să ne așteptăm să fim părtași la beneficiile ei glorioase? (Matei 23:13).

Timpul în care Hristos se arată Bisericii și trezește credința este și timpul în care va judeca păstorii care au ținut turma departe de pășune (Ieremia 23; Ezechiel 34; Zaharia 10:3; Isaia 56:7-9).

Jonathan Edwards – “Bărbații cu autoritate, și îndeosebi pastorii Evangheliei, sunt datori să recunoască lucrarea lui Dumnezeu.” [2]

Pastorii nu ar trebui să invidieze pe alți pastori pe care Dumnezeu îi folosește mai mult; și nu trebuie să le reproșeze că au un duh fals, că sunt lipsiți de rațiune, nebuni și mândri și merită închiși în butuci (Ieremia 29:26,27).

Să nu fim ca fratele fiului risipitor căruia nu îi plăceau manifestările de bucurie și i se păreau o zarvă zadarnică și astfel s-a ținut departe, îmbufnat și jignit, blestemându-l pe fiul risipitor.

Purtarea cea mai bună este să te pleci în fața mărețului Dumnezeu în această lucrare, să I te supui în privința mijloacelor pe care le folosește, și a metodelor pe care le consideră potrivite; și să nu fim indispuși, și să refuzăm să recunoaștem lucrarea în deplina ei glorie, fiindcă nu am avut un rol destul de important în promovarea ei; să nu refuzăm să îi respectăm pe ceilalți, care au lucrat, fiindcă sunt prea tineri, sau ne sunt inferiori nouă și altora, și pot părea nevrednici de onoarea pe care le-a acordat-o Dumnezeu. (Isaia 2:17).

Fiecare suflet viu, nu doar pastorii, trebuie să se alăture lui Dumnezeu în această lucrare ca să nu se expună blestemului Său. Fiecare bărbat, femeie și copil trebuie să facă ceva pentru promovarea acestei lucrări (Exod 35:29; Iosua 18:1; Neemia 3:5,12,26,31,32) și să promoveze lucrarea în sfera lui de acțiune.

Să nu ne purtăm ca și Gadarenii care și-au iubit porcii murdari mai mult decât pe Isus Hristos și care au preferat să aibă o legiune de demoni în ținut, să-și păstreze turmele de porci, decât să-L aibă numai pe Hristos acolo. Când un popor se opune lui Hristos și lucrării Duhului înseamnă că ea atinge ceva drag minții lor firești și se tem că le va fi călcată în picioare mândria și vor fi lipsiți de obiectele poftelor lor.

Cei care scriu broșuri sau predică împotriva acestor lucrări încercând să descurajeze, ar face bine să se gândească dacă nu luptă împotriva lui Dumnezeu; dacă este așa, Dumnezeu va trimite un foc care să-i nimicească pe toți cei care Îi stau un drum, și va arde aceste broșuri; și este foarte posibil ca focul să ardă și hârtia și limba autorilor.

Poți să te opui lucrării și fără să vorbești direct împotriva ei. Unii se roagă și binecuvântează pe Dumnezeu în termeni generali pentru orice trezire care are loc în țară dar ei sunt în ochii lui Dumnezeu niște mari împotriviți. Există o tendință de a isca suspiciuni în inima altora și se împotrivesc lucrării lui Dumnezeu. Cei care se roagă așa sunt departe de a se bucura de îndurarea și harul glorios al lui Dumnezeu.

Nu că erorile nu ar trebui observate și deplânse dar dacă insistăm prea mult asupra lor, de parcă ar fi o temă plăcută, vorbind despre ele cu entuziasm sau ironie, sau cu un aer disprețuitor, fără regrete, atunci întunecăm slava puterii și harului lui Dumnezeu și trezim invidie și gânduri rele în mintea altora.

Cui îi place să insiste asupra lucrurilor neplăcute într-o zi de mare bucurie? I-ar plăcea mirelui să audă pe alții despre defectele miresei sale în ziua nunții, ziua de bucurie a inimii sale? (Neemia 8:9-12). Oricare ar fi erorile la care a ajuns cineva, din prea mult zel, dacă lucrarea în substanța ei aparține lui Dumnezeu, atunci este o zi glorioasă.

Dacă refuzăm până la urmă, nu avem nici un motiv să credem că nu ne va ajunge blestemul Său teribil, și revărsarea mâniei Sale va fi la fel de mare ca revărsarea disprețuită a harului și Duhului Său.¹

Articol compilat și rezumat de autorul blogului [Trezire Spirituală](#)

¹Jonathan Edwards, Apărând Trezirea - Obligația de a promova această lucrare, p. 230-242